

ה בגלל אהבה

דתי. הכרת חיי היא שעלי לעשות מדי יום משהו טוב יותר מאשר עשיתי אתמול. לאשה אהובה אני מצפה.

נראה היה כי בן ציפה לאשה כזו זמן רב מדי. במכתב שנשלח פחות מחודשיים לאחר שהכיר - בדרך המכתבים - את עליזה, כתב הוא: "אני בטוח כי את תהיי אשה טובה ומכובדת. אהבה היא הבסיס העיקרי לנישואים מאושרים. ואני חש כי אני לומד לאהבך במכתביך." אולם בן לא הציע לעליזה אהבה בלבד. הוא לא שכח לעולם לציין בשולי מכתביו כי יש בידו להציע לה רמת חיים גבוהה הרבה יותר מן הממוצע.

וכאלו לחוק טענה אחרונה זו הגיעה לעליזה תמונתו הראשונה של בן. הוא נראה בה כגבר יציב, קשיש קמעה אך נוסך בטחון. מאחוריו אפשר היה לראות מכונית מן המודל האחרון ובית נאה ומטופח. עליזה עדיין היססה. מכתביה היו מסוריינים, אולם לא קרירים מדי. היא פשוט לא ידעה מה להחליט. ואז, ב-14 לפברואר 1958, בדיוק חודש ושבעים ימים לאחר המכתב הראשון, הוסיף בן הערה במכתב: "האם

בעבודתי, ומבלי להשמע כמו אומר כי יש לי כיום שם שטח שלי, הגוססה ומתימטיקה." זה אף חוברת מחקר פרי עטו, השם הארוך הערות אחדות על גינסק בשיטות הקיום הטביכיים. ונראה את ההקדשה - "לנע" נאה, בברכות מאת המחבר." של איש המדע רב-השם: האונה ל תקליטים ומשחק הגולף.

שני כרטיסים במברק

התלביבית משך-מונס והר ששכן בבית נאה בהוליבוד קליפורניה. במכתבים ארוכים, לם במכוונה, שרק החתימה, ת בשוליים ככתב יד של משר- בן בפני עליזה את פילוסופיית כתב הוא בין היתר: "ישנם מים ההופכים גבר. בוגר לאדם נבונה שהוא מחבב, חיים מלאים אהובה. אני נהנה מאוד מעבר-

הית מעוניינת בטיוול בארצות הברית?" עליזה היתה מעוניינת. היא לא גילתה זאת במכתב התשובה. אולם בן ידע מאיזה כיוון נושבת הרוח. במברק מה-24 לפברואר שלח לה כרטיס טיסה ללוס אנג'לס וחזרה.

קוד מבעד לטלפון

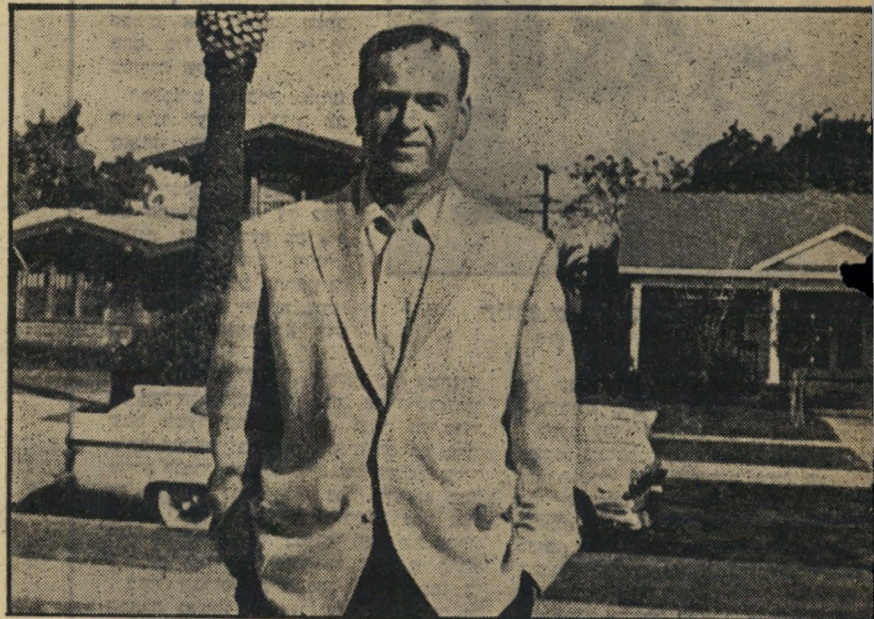
מכאן וזהבא נשאו המכתבים טון אינטימי הרבה יותר. כתב בן, יום אחד לאחר משלוח הכרטיסים: "אני שוכב על הספה ומביט בתמונתך הנפלאה. אני עושה זאת עתה לעתים קרובות, כה קרר בות. אני בטוח שתהני מקליפורניה. היא דומה באקלימה לארצך... עליזה יקירה. אני חושב שכשתבואי לקליפורניה, תעשה הקרבה בינינו את שלה... אוכל למצוא לך בית נאה לא רחוק מביתי. מאוחר יותר נוכל לעשות להבאת משפחתך לכאן." אולם עליזה, שחונכה בבית שמרני, לא היתה עדיין מוכנה לתכנית זו. כתבה היא לבן: "אינני יכולה לעזוב כאן את אמי לבדה. בלי אמי לא אסע. בוא אתה לכאן." אולם בן הפעיר

נערה ישראלית - שחלומן של כל חברי תיה היה לצוד מיליונר אמריקאי - לעשות מסע זוהר בארץ האגדות. יתר על כן: בן הציע לה, באמצעות חברו הטוב בתל-אביב, נשואין, אולם הוא לא דחק בה להסכים. "בואי", כתב, "העניינים יסתדרו מעצמם." עליזה לא השיבה כן או לאו. אולם היא התלה בהכנות קהותניות לנסיעה כזו, בי מקרה ותסכים. "זה לא יזיק לי", אמרה לחברותיה. "או שאני אסע אליה, או שהוא יבוא לכאן. לבסוף בודאי נתחתן. בן אוהב אותי ואני בטוחה שאוכל לאהוב אותו." סדורי הנסיעה ארכו עוד ועוד. החתן קצרה-רוח החליט לבסוף. במכתב מתחילת אפריל בישר בן: "אבוא בחג העצמאות."

שבוע לפני שעזב בן את ארצות-הברית שמעה עליזה לראשונה את קולו. בן הזמין שיחה מיוחדת מקליפורניה ועליזה ציפתה לו נרגשת ליד הטלפון, בביתו של החבר. "אני בא לישראל מותק." אמר בן. עליזה חשה כי לבה פועם בחוקה. היה זה הקול הגברי, הבוטח, לו ציפתה כל ימיה. היא חשה כי מצאה את נסיך החלומות. מה שלא עשו המכתבים משך שלושת החודשים עשה קו הטלפון. האהבה המיוחלת ניצתה בלבה. סיפרה עליזה לאחר מכן לעתונאי שביקר אותה על ערש דחי: "היו אלה הימים הי מאושרים בחיי. התהלכתי ברקיע השביעי, הרגשתי כאילו כל מה שרציתי בחיים בא לי פתאום בבת אחת. העמיד נראה לי חרוד."

פתק כתוב בעפרון

אדם עדייה לא היתה רק נערה רגשנית. היא ידעה כי בן, לכשיבוא, עלול להתרשם שלא לטובה מסביבת מגוריה. לכן התקשרה מיד עם דודה, הגר בוילה נאה ליד תל-אביב. הדוד הסכים ליעמיד את ביתו לרשות האורח, ציפה כי קוצר רוח, יחד עם כל המשפחה, לבוא הנסיך. והוא בא. בוקר אחד, בערב החג השני של הפסח, תלתה עליזה ככסים על גג ביתה בשיך-מונס. היא שמעה קולות למטה מישהי קראה לה: "ציפורה, מחפשים אותך כאן." היא ירדה מהגג. למטה קידם את פניה בהיוך רחב גבר גבה-גומה וקשיש. "אי אם היר", אמר, "אי אם בן." על מה שקרה לאחר מכן סיפרה עליזה בזמנו לכתב העולם הזה: "עכבר בי גל של חום. תמיד חלמתי על היום בו ניסגש שנינו לראשונה. אף פעם לא חשבתי שזה יהיה כל כך פשוט. נכנסנו לדירה ואני ישבתי מיד על אחד הכסאות, כי לא יכולתי לעמוד עוד מרוב התרגשות. ראיתי שגם הוא נרגש. הוא סיפר לי שהגיע בלילה וכי הוא מתגורר ברמת אביב. הזמנתי אותו לאכול ארוחת בוקר. סירב והסכים לבסוף לשתות כוס קפה ישבנו ושוחחנו כחצי שעה. בן אמר שהוא נוסע ליומיים לקרוביו בטבעון, ו-

ניצב בחזית ביתו. מאחוריו נראית מכונית אמריקאית מהמודל האחרון. בנימין סלמן, מהנדס אווירונים מצפון הוליבוד, קליפורניה, יזם שטיוב: אתן לך הרבה יותר ממה שהנערות האמריקאיות כאן זוכות. הוא לא קיים הבטחתו.

האמריקאי

חיה בחור ממוצא שוודי, אתו יצאה עליזה לפני שהכירה. באמצעות המכתבים, את בן. למרות הצעת הנישואין שלו, לא יכלה עליזה להחליט. אינה יכולה להתחתן ללא אהבה. הבטחותיו של בן הפסיקו לחלוטין את יחסי הידידות ביניהם.

יבוא אלי מיד עם שובו לתל-אביב. "ביומיים שעברו מיום הפגישה בינינו, כמעט ולא ישנתי. היתה לי הרגשה שבן זר לי לגמרי. חשבתי שהרגשה זו תיעלם כשניפגש שוב, אבל לבי ניבא לי רעות. בן לא חזר גם אחרי ארבעה ימים. לקחתי את אחותי ואחי והלכתי לחפש אותו במלון רמת אביב. הראו לנו היכן הוא גר ודפקנו על הדלת. בן פתח את הדלת, ואפי' לו לא הזמין אותנו פנימה. דיברנו על הסף. הזמנתי אותו לארוחת צהרים והוא סירב. הוא רק אמר שיש ברצונו לדבר אתי והבטיח לבוא אלי הביתה.

טעות ברישום גבוהות

למחרת בבוקר בא שליח מבית-המלון אלי הביתה. הוא הביא לי פתק כתוב בעפרון באנגלית. "החלטתי להשאר רוק." כתב לי בן. "אני מרגיש שיותר טוב שלא נראה יותר אחד את השני."

ליזה נפרדה למושכב. הלומה נפסק באקורד אכזרי מדי מכדי שתוכל ל- האמין בכך. עברו מספר שבועות עד שיכלה להאמין כי אכן זוהי המציאות. ואז נקטה בצעד היחיד ההגיוני: היא הגישה, באמי צעותו של עורך-הדין אמנון רוניק, תביעה משפטית על הפרת הבטחת נשואין. עורך-הדין הצעיר פתח מיד בפעילות המשפטית הדרושה. הוא בירר במשטרת ישראל, במחלקה לרישום בקורת גבוהות כי הנתבע, בנימין סלמן, טרם עזב את הארץ. הגיש בקשה לצו עיכוב יציאה מ- הארץ. דרישתו: על מפר ההבטחה לפצות את לקוחתו על הסבל, הבושת והצער שגרם לה. יתר על כן: עליזה, שערכה את ההכנות האחרונות לנישואיה, הפסידה את מקום עבודה, ותה, הוציאה את יתרת חסכונותיה על בגדים לנשואין. אך הגורל המשיך לשחק עם הנערה המוכה. במכתב רשמי מהשמיני לספטמבר 1958 בישרה המחלקה לרישום בקורת לות בצער: "בהודעה שנמסרה לך נסיעות מצערות. בנימין סלמן עזב את הארץ במטוס אל-על ביום 17.4.58."

היתה זו הטיפה האחרונה שהגדישה את הסאה. עליזה שטיוב, שעוד סרדה גלקחה לבית החולים דונגו, רופאה מהתקפות קצרות: כב. רופא מכר, שאיבחן את "מועקה בלב. היא חייבת את עליזה לא שכחתה. הנסיונות משפחתה לא הצליחו להחליט על דעתה.